

24/2005. (IX. 13.) KvVM rendelet

az üvegházhatású gázok kibocsátásával kapcsolatos hitelesítési tevékenység szabályairól

Az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelméről szóló 2005. évi XV. törvény (a továbbiakban: Üht.) 20. §-ának (6) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

Általános rendelkezések

1. § (1) A rendelet hatálya

a) az üvegházhatású gázok kibocsátására engedéllyel rendelkező létesítményekre vonatkozó - külön jogszabály rendelkezései szerint készített - kibocsátási jelentés hitelesítésére,

b) a külön jogszabály alapján hitelesítési tevékenység végzésére feljogosított hitelesítőkre és hitelesítő szakértőkre terjed ki.

(2) A rendelet alkalmazásában hitelesítési tevékenység az üvegházhatású gázok kibocsátásáról külön jogszabály szerint készült kibocsátási jelentés hitelesítése, melynek keretében a hitelesítő, illetve a hitelesítő szakértő mérlegeli a tárgyévben végzett nyomon követési tevékenységet, megvizsgálja a nyomon követési rendszert, a jelentett adatok és a kibocsátásra vonatkozó információk megbízhatóságát, hitelességét, pontosságát, a nyomon követési rendszer műszaki továbbfejlesztésének lehetőségeit, valamint elkészíti a hitelesítői jelentést.

(3) A rendeletben használt fogalmak tekintetében egyebekben a hitelesítési tevékenység személyi és szakmai feltételeiről szóló kormányrendelet meghatározásai irányadók.

(4) A 2-5. és a 7. §-okban a hitelesítőre vonatkozó rendelkezéseket a hitelesítő szakértőre is alkalmazni kell.

A hitelesítési tevékenységre vonatkozó alapvető szabályok

2. § (1) A hitelesítési tevékenység során a hitelesítő köteles vizsgálni a létesítmény üzemeltetője által alkalmazott nyomon követési rendszereket, a jelentett adatokat és a kibocsátásra vonatkozó adatokat, különös tekintettel:

a) a jelentett tevékenységi adatokra és az azzal kapcsolatos mérésekre és számításokra;

b) a kibocsátási tényezők kiválasztására és alkalmazására;

c) a teljes kibocsátás meghatározásához szükséges felhasznált számításokra; és

d) mérések alkalmazása esetén a mérési módszerek kiválasztására és alkalmazásuk megfelelőségére.

(2) A jelentett kibocsátások csak akkor ismerhetők el valósnak, ha megbízható és hiteles adatok teszik lehetővé a kibocsátások nagyfokú bizonyossággal történő meghatározását. A nagyfokú bizonyosság eléréséhez az üzemeltetőnek megbízhatóan be kell mutatni, hogy

a) a jelentett adatok nem tartalmaznak ellentmondásokat;

b) az adatgyűjtés a létesítmény kibocsátási engedélyének megfelelően történt; és

c) a létesítményre vonatkozó nyilvántartások ellentmondásmentesek és teljeseek.

3. § (1) A benyújtott adatok megbízhatóságát szükség szerint a telephelyen kell ellenőrizni. Ennek során a hitelesítő helyszíni ellenőrzéseket végezhet.

(2) Az üzemeltető, illetve annak képviselője köteles a hitelesítő számára lehetővé tenni a hitelesítési tevékenység által érintett összes telephelyre való belépést, illetve a szükséges adatok megismerését.

4. § (1) A hitelesítési tevékenység a létesítményben folytatott tevékenységek stratégiai, folyamat- és kockázati elemzésén alapszik. Ehhez a hitelesítőnek át kell tekinteni a létesítményben folytatott valamennyi tevékenységet és azoknak a kibocsátásokra gyakorolt hatásait.

(2) A létesítmény teljes kibocsátását adó egyes források adatai megbízhatóságának megállapítása érdekében a hitelesítő köteles elemezni a létesítmény valamennyi kibocsátási forrását. Ennek alapján a hitelesítőnek tételesen meg kell határozni a magas hibakockázatú forrásokat, valamint a nyomon követési és jelentési folyamat egyéb olyan elemeit, amelyek a teljes kibocsátás hibás megállapítását eredményezhetik. Az elemzés során kiemelt figyelmet kell fordítani az egyes források kibocsátásának meghatározásához kiválasztott kibocsátási tényezőkre és számítási módszerekre, a magas hibakockázatú forrásokra, valamint a nyomon követési eljárás azon elemeire, melyek hibás eredményre vezethetnek.

(3) A hitelesítőnek az elemzés során figyelembe kell venni az üzemeltető által a nyomon követés pontosságának növelése érdekében alkalmazott kockázatkezelési és -elemzési módszereket, az üzemeltető által alkalmazott környezetirányítási rendszert, valamint, hogy a létesítmény szerepel-e az Európai Közösség környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerének (EMAS) nyilvántartásában.

A hitelesítői jelentés

5. § (1) A hitelesítő a hitelesítési tevékenység eredményeit jelentésben foglalja össze (hitelesítői jelentés). A hitelesítői jelentésben ki kell térni minden, a hitelesítési tevékenységgel kapcsolatos kérdésre. A hitelesítői jelentésben a hitelesítő szükség szerint javaslatot tesz a nyomon követési rendszer műszakilag kivitelezhető olyan továbbfejlesztésére, amely elősegíti a létesítmény kibocsátásainak pontosabb meghatározását.

(2) A hitelesítő a kibocsátási jelentést akkor fogadja el megfelelőnek, ha a teljes kibocsátás megállapításában nincs lényeges hiba.

(3) A hitelesítő a hitelesítői jelentést aláírásával látja el. A hitelesítő gazdasági társaság által készített hitelesítői jelentést az erre kijelölt vezető hitelesítő szakértő írja alá.

Az eljáró hitelesítő szakértő függetlensége

6. § (1) A hitelesítő szakértő a hitelesítési tevékenység során köteles fokozott gondossággal, független szakértőként eljárni. A hitelesítő szakértő nem végezhet olyan tevékenységet, amely veszélyezteti a független hitelesítői értékelés kialakítását.

(2) A hitelesítő szakértőt hitelesítési tevékenysége során szakmai álláspontjának kialakításában megbízója vagy munkáltatója nem utasíthatja.

(3) A hitelesítő gazdasági társaság tulajdonosai, illetve vezető tisztségviselői nem kapcsolódhatnak be a hitelesítési tevékenységbe oly módon, hogy az csorbítsa az eljáró hitelesítő szakértők szakmai függetlenségét.

Az üzleti titok védelme

7. § A hitelesítő köteles a hitelesítési tevékenységével kapcsolatban a tudomására jutott üzleti titkot időbeli korlátozás nélkül megtartani; azt nem használhatja fel arra, hogy annak révén saját maga vagy mások részére közvetlen vagy közvetett módon előnyt szerezzen, vagy ügyfelének hátrányt okozzon. Így különösen nem használható fel az üzleti titok a kibocsátási egységkereskedelemmel kapcsolatban.

Záró rendelkezések

8. § (1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba.

(2) Ez a rendelet az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv V. mellékletének való megfelelést szolgálja.